

PSALMS CHAPTER 20: WIELDING THE WEAPONS OF HEAVEN

The Text: Chapter 20

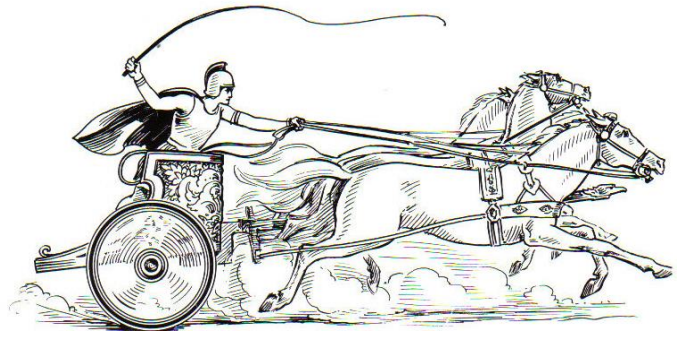
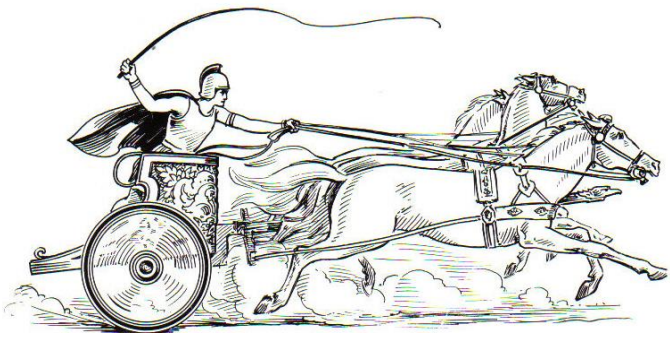
To the lead player, a David psalm.

(א) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:

May the LORD answer you on the day of distress,
the name of Jacob's God make you safe.
May He send help to you from the sanctum,
and from Zion may He sustain you.
May He recall all your grain-offerings,
and your burnt-offerings may He relish.
May He grant you what your heart would want,
and all your counsels may He fulfill.
Let us sing gladly for Your rescue
and in our God's name our banner raise.
May the LORD fulfill all your desires.

(ב) יַעֲנֶה יְקֹוֹק בְּיוֹם צָרָה
יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
(ג) יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ:
(ד) יִזְכֹּר כָּל-מִנְחֹתֶיךָ
וְעֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה
(ה) יִתֵּן-לְךָ כָּל-כַּבְּדְךָ
וְכָל-עֲצָתֶיךָ יִמְלֵא:
(ו) נִרְנְנָה בִּישׁוּעֹתֶיךָ
וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל
יִמְלֵא יְקֹוֹק כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ:

Now do I know
that the LORD has rescued His anointed.
He has answered him from His holy heavens
in the might of His right hand's rescue.
They—the chariots, and they—the horses,
but we—the name of the LORD our God invoke.
They have tumbled and fallen
but we arose and took heart.
O LORD, rescue the king.
May He answer us on the day we call.

(ז) עֲתָה יִדְעָתִי
כִּי הוֹשִׁיעַ יְקֹוֹק מְשִׁיחוֹ
יַעֲנֵהוּ מִשְׁמַי קָדְשׁוֹ
בְּגִבְרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ:
(ח) אֱלֹהֵי כָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים
וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם-יְקֹוֹק אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
(ט) הִפָּה כָרְעוּ וּנְפְלוּ
וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוִיד:
(י) יְקֹוֹק הוֹשִׁיעַה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ:

Background

Ibn Ezra

It is possible that this Psalm was authored by one of David's singers for him, and the meaning of 'To David' is 'About David'...Some say: it was for the Messiah.

אבן עזרא

יתכן שזה המזמור חברו אחד מהמשוררים על דוד ויהיה פירוש לדוד, כמו על דוד... ויש אומרים: שהוא על המשיח.

Rashi

This Psalm relates to David sending Yoav and Israel to war, while he stood in Jerusalem and prayed for them.

רש"י

המזמור הזה על שם שהיה שולח את יואב ואת כל ישראל למלחמה והוא היה עומד בירושלם ומתפלל עליהן.

Malbim

Based on the war which David fought far from Jerusalem, where there was danger; once the report came to Zion they prayed for him, and sent soldiers to assist him. At the moment when the soldiers left David was saved by a miracle, and when the army arrived they triumphed, not through war, but through the name of God.

מלבי"ם

נוסד על מלחמה שהיה לו לדוד עם איזה עם רחוק מירושלים והיה שם בסכנה וכשבא השמועה לציון התפללו שם עליו וגם שלחו חיל לעזרתו. אולם בעת הלכו החיל נודע להם כי דוד נושע עפ"י נס, ובבוא החיל לשם נצחו שלא ע"י מלחמה רק בשם ה'.

Rabbeinu Bachya

If you look at his parsha and Judah's blessing you will find every letter present except for ט. And the reason is because the Kingdom of Israel, which comes from Judah, does not find its triumph in arms, as the rest of the world does—the sword is Esau's inheritance, but Israel “shall not inherit the land with swords”

רבינו בחיי בראשית מט:יב

אם השתכל בפרשה זו בברכת יהודה תמצא שם כל אותיות התורה רשומות חוץ מאות זי"ן והטעם לפי שמלכות ישראל הבא מיהודה אין עקר נצחון בכלי זי"ן כשאר האומות כי החרב ירושה לעשו אבל מלכות ישראל לא בחרבם ירשו ארץ...

Tragic Times

Ramban Notes on the Rambam

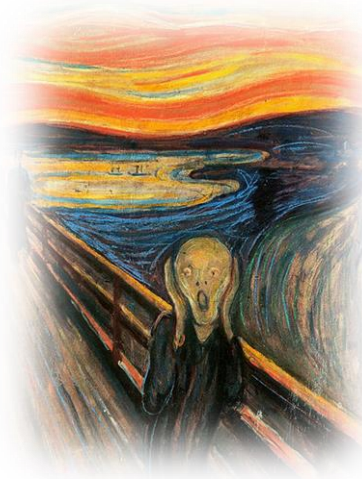
But clearly the entire issue of prayer is never an obligation, rather it is a kindness of the Blessed Creator for us that He will hear and respond to all who call to Him. “When you go to war in your land against the enemy that oppresses you, you shall sound an alarm with the trumpets; and you will be remembered before the Lord your God” – it is a command on each and every crisis to come together as a community and cry out before God in prayer and howling.

רמב"ן השגות על סה"מ של הרמב"ם

אלא ודאי כל ענין התפלה אינו חובה כלל אבל הוא ממדות חסד הבורא ית' עלינו ששומע ועונה בכל קראינו אליו...מה שדרשו בספרי... זה כענין שכתוב "כי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני י"י אלהיכם" והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה

מדרש תהלים פרק כ' רמז תרעט

א"ר יודן "משל ללמה הדבר דומה: לאשה עוברה שהיה לה כעס עם אמה ועלתה אמה למעלה ובשעת לידתה היתה צווחת מלמטה והיתה אמה שומעת קולה מלמעלה והיתה אף היא צווחת כנגדה והיו שכנותיה אומרות לה מה טוביך וכי את יולדת עמה, אמרה להם בתי יולדת בצער אע"פ שהכעיסה לי איני יכולה לסבול צווחתה אלא הריני צווחת עמה לפי שצרת בתי שלי הוא...א"ר אושעיא תשעה פסוקים במזמור הזה כנגד תשעה חדשים שהאשה מתעברת בהם.

מדרש תהלים פרק כ' רמז תרפ

משל למה הדבר דומה לאב ובן שהיו מהלכין בדרך נתיגע הבן אמר לאביו אבא היכן היא המדינה, אמר לו בני סימן זה היהא בידך אם ראית בית הקברות לפניך הרי המדינה קרובה לך, כך הנביא אומר לישראל אם ראית הצרות שיכסו אתכם מיד אתם נגאלים שנאמר יענך ה' ביום צרה.

Heaven's Weapon

Midrash Aggaddah

“To mix plants of threads is forbidden because of Cain and Abel – as Cain offered an offering of flax, and Abel offered from the first-born of his sheep – and as a result Abel was killed. The Torah, however, its ways are the ways of pleasantness and all its paths are peace.”

מדרש אגדה אחרי מות - קדושים פרק יט

שעטנו אסור לאדם ללבשו משום קין והבל, כי קין הקריב זרע פשתן, והבל מבכורות צאנו ומחלבהן, ונהרג הבל, והתורה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :

משנה שבת ו:ד

לא יצא האיש לא בסיף, ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה, ולא ברמח. ואם יצא, חיב חטאת. רבי אליעזר אומר, תכשיטין הן לו. וחכמים אומרים אינן אלא לגנאי, שנאמר (ישעיה ב) "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה."

Bereishit 32

(8) Jacob feared much, and was distressed.

Rashi

“Feared” lest he be killed, “Distressed” lest he have to kill others.

בראשית לב

(ח) וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד, וַיִּצַר לוֹ...

רש"י

“וויירא” שמא יהרג, “ויצר לו” אם יהרוג הוא את אחרים :

Jacob, father of the Jewish people, experienced not only the physical fear of defeat but the moral distress of victory. Only those who are capable of feeling both can defend their bodies without endangering their souls.

Rabbi Lord Jonathan Sacks

Midrash Shocher Tov

Just as a worm has only its mouth, so too Israel has only the prayer of its mouth. Just as a worm uproots a tree with its mouth, so too Israel uproots with its mouth the evil degrees against them.

מדרש שוחר טוב

מה תולעת אין לה אלא פיה כך ישראל אין להם אלא תפלת הפה. מה תולעת מתעקרת את האילן בפיה, כך ישראל מתעקרת בפיהם ובתפלתם גזירות רעות שמחשבין עליהם.